

РЕШЕНИЕ

№ 81

гр. Пазарджик, 22.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Красимир Г. Ненчев

Членове: Албена Г. Палова
Мариана Ил. Димитрова

при участието на секретаря Галина Г. Младенова
като разгледа докладваното от Красимир Г. Ненчев Въззивно гражданско дело № 20225200500016 по описа за 2022 година

Производството е по чл.258 и сл.от ГПК – *въззивно обжалване*.

Районен съд Пещера е сезиран с искова молба, подадена от *Профи Кредит „ЕООД гр. София, ЕИК 175074752*, със седалище и адрес на управление на дейността, гр. София, бул. „България“ № 49, бл. 35Е, вх. „В“, против *Н. П. Ц., ЕГН ******, с постоянен адрес в гр. Б., ул. „Р.“, № 23.

С исковата молба е предявен положителен установителен иск по чл. 124 ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 422 от ГПК.

С *Решение № 260339/07. 10.2021г* на районен съд Пещера, постановено по гр. д. № 44/2021г. по описа на същия съд, искът е отхвърлен изцяло, като неоснователен. Осъден е ищеца да заплати в полза на ответника сторените съдебно – деловодни разноски.

Решението на районния съд се обжалва с въззивна жалба от ищеца в първоинстанционното производство *„Профи Кредит „ЕООД гр. София, ЕИК 175074752*, подадена чрез процесуалния представител на страната. Във въззивната жалба се излагат съображения за неправилност на решението в обжалваната част, поради нарушение на материалния закон, необоснованост и съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Искането е да се отмени решението на районния съд и се постанови ново решение от въззивната инстанция по съществото на спора, с което се уважи предявения иск. Претендира се заплащането на съдебно-деловодни разноски за двете инстанции.

В срока по чл. 263 ал. 1 от ГПК е постъпил писмен отговор от противната страна, подаден чрез пълномощника на страната. В отговора се оспорва въззивната жалба. Прави се искане решението на районния съд, като правилно и законосъобразно да се потвърди. Прави се искане за присъждане на съдебно – деловодните разноски пред въззивната инстанция.

В открито съдебно заседание страните чрез пълномощниците си поддържат становищата си.

Пазарджишкият окръжен съд, след като обсъди основанията за неправилност на съдебното решение, които са посочени във въззивната жалба, като взе предвид становището на страните и събраните доказателства пред

първата инстанция , при спазване разпоредбата на чл. 235 от ГПК ,прие за установено следното :

Въззивната жалба е **процесуално допустима** .

Жалбата е подадена от **активно легитимирана страна** (ищец в производството пред районния съд).

Жалбата е подадена **впреклузивния двуседмичен срок по чл.259 ал. 1 от ГПК**.

В текста на чл. 269 от ГПК са посочени правомощията на въззивния съд при проверка на обжалваното съдебно решение. Посочено е ,че **съдът служебно се произнася по валидността на решението.По допустимостта на решението в обжалваната му част . По останалите въпроси въззивната инстанция е ограничена от посоченото в жалбата .**

Във въззивната жалба не се съдържат оплаквания за нищожност на обжалваното съдебно решение или за неговата процесуална недопустимост. Възраженията , които се правят са свързани с правилността на съдебното решение .

Разгледана по същество въззивната жалба е **неоснователна** .

По делото не съществува спор за това ,че **на 17. 01. 2017г.** между ищцовото дружество и лицето **А.Г.Ц.** е сключен договор за потребителски кредит/ДПК/. Не съществува спор относно неизправността на длъжника по погасяване на задължението ,както и за размера на задължението . Тези обстоятелства не са оспорени с отговора на исковата молба по чл. 131 от ГПК. **Спорът по делото се свежда до пасивната материална легитимация на ответницата по иска Н. П. Ц. да отговаря по предявения иск.** От съдържанието на договора се установява ,че ответницата Н. П. Ц. е обезпечила вземането на кредитора чрез солидарна задълженост. В договора ответницата по иска е посочена , като **„солидарен длъжник“**, наред с главния длъжник А.Г.Ц.. **Спорът по делото е за това в какво качество лицето Н. П. Ц. е обезпечила вземането на кредитора – в качеството на „солидарен длъжник“ или в качеството на „поръчител“?**

Ако обезпечението е дадено , като **„поръчител „** , ответницата не носи имуществена отговорност , тъй като в 6-месечния срок по чл. 147 ал. 1 от ЗЗД кредитора не е предявил иск против главния длъжник А.Г.Ц. за вземането си (Падежът на вземането е **10. 02. 2019г.** по представения погасителен план. По делото няма данни за предявен иск от кредитора против главния длъжник А.Г.Ц. в 6-месечен срок от падежа на задължението. Искът против ответницата е предявен на **19 01. 2021г.**).

Ако обезпечението е дадено ,като **„солидарен длъжник“** ответницата Н. П. Ц. носи имуществена отговорност , тъй като в този случай преклузията по чл. 147 ал. 1 от ЗЗД не намира приложение (Според чл. 122 ал. 1 от ЗЗД кредитора може да иска изпълнение на цялото задължение от когото и да е от длъжниците).

Съдът намира за обоснован и законосъобразен извода на районния съд за това ,че ответницата Н. П. Ц. се е задължила по ДПК в качеството ѝ на „поръчител „ , а не в качеството на „солидарен длъжник „ ,въпреки записването в ДПК (виж чл. 10.1. и 10.2. от ОУ към ДПК) за това ,че задължаването е в качеството на „солидарен длъжник“.

Както солидарната съзadълженост,така и поръчителството обезпечават вземането на кредитора ,тъй като наред с главния длъжник кредитора се сдобива с още един длъжник или длъжници , от които може да претендира цялото вземане . Кредиторът може да преследва всички или някои от тях за целия дълг. Поръчителят също е солидарно задължен с главния длъжник за целия дълг(виж чл. 141 ал. 1 от ЗЗД), както и при солидарната отговорност. **Разликата е в основанието на съзadължаването.**

При солидарната отговорност всеки съзadължен дължи на **свое и независимо основание**. При „пасивната солидарност“(каквато е настоящата солидарност) имаме **единство на престацията и множество на облигационните връзки**. Една и съща престация се дължи от мнозина . Кредиторът се намира в облигационни връзки с всеки един от солидарните длъжници .

При поръчителството задължението на поръчителя **може да възникне ,само ако има главно задължение**. Поръчителственото задължаване **е второстепенно**. Задължението на поръчителя зависи от задължението на главния длъжник. **Поръчителят отговаря ,ако отговаря и главния длъжник**. Настоящият казус е точно такъв. От определението на чл. 138 ал. 1 от ЗЗД за поръчителството следват две неща – че *поръчителството е договор и* че с него *се обезпечават изпълнението на едно чуждо задължение*. В частта от ДПК , в която лицето Н. П. Ц. е поела задължението да отговаря за вземането на кредитора наред с главния длъжник, при условията на солидарната отговорност, ДПК има характер на договор за поръчителство, сключен в писмена форма . _____

По обжалваемостта на въззивното решение.

От удостоверението за търговска регистрация на дружеството „Профи Кредит България“ ЕООД се установява ,че дружеството по занятие сключва договори за парични заеми , със средства , които не са набрани чрез публично привличане на влогове или други възстановими средства. Дружеството е „търговец „ по смисъла на чл. 1 ал. 2 т. 1 от ТЗ - търговско дружество.

При това положение , договора за потребителски кредит от 23. 04. 2018г. следва да се определи, като „търговска сделка“ по смисъла на чл. 286 ал. 1 и ал. 3 от ТЗ. При положение ,че за едната страна сделката е търговска,разпоредбите на ТЗ за търговските сделки се прилагат и за двете страни - чл. 287 от ТЗ . По неуредените въпроси (какъвто е настоящия казус , тъй като сделката представлява договор за заем за потребление по чл. 240 от ЗЗД, който не се урежда от разпоредбите на ТЗ) ще следва да се прилагат разпоредбите на гражданското законодателство и по конкретно тези на ЗЗД - чл. 288 от ТЗ.

От съдържанието на исковата молба се установява ,че вземането на кредитора е с обща цена под 20, 000 лв., поради което на основание чл. 280 ал. 3 т.1 от ГПК решението не подлежи на касационно обжалване .

Предвид на гореизложеното и на основание чл. 235 от ГПК и чл. 271 ал.1 от ГПК Пазарджишкия Окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260339/ 07. 10 .2021г на районен съд Пещера , постановено по гр. д. № 44/2021г. по описа на същия съд.

На основание чл. 280 ал. 3 т. 1 от ГПК(търговско дело с цена на иска под 20 000 лв.) решението на въззивната инстанция не подлежи на касационно обжалване .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____